

בע"ח (ירושלים) 51363-02-13 - רועי אלבז נ' מדינת ישראל

בע"ח (ירושלים) 51363-02-13 - רועי אלבז נ' מדינת ישראל לשלום ירושלים

בע"ח (ירושלים) 51363-02-13

רועי אלבז

נגד

מדינת ישראל

בית משפט השלום בירושלים

[22.04.2013]

כב' השופט שמואל הרבסט

החלטה

נגד הנאשם הוגש כתב אישום הכולל שני אישומים בגין סחר בסם מסוכן, בשני מועדים שונים במהלך חודש מרץ 2012. הסם נמכר, כמתואר בכתב האישום, לסוכן משטרתי המכונה "נ.פ. 96/11".

בפני בקשה לגילוי ראיה בהתאם לסעיף 45 לפקודת הראיות (נוסח חדש), התשל"א-1971, אשר במסגרתה מבקש הסניגור כי ייחשפו בפניו הידיעות המודיעיניות והמסמכים, ככל שיש כאלו, אשר היוו את הבסיס להפעלת הסוכן שהביא להפללתו, לכאורה, של הנאשם.

עוד מבקש הסניגור כי יועבר לו במלואו התדריך שניתן לסוכן בטרם יצא למשימתו, ובייחוד ההנחיות הקשורות לאיסור החל על הדחה פסולה.

שמעתי את טיעוני הצדדים ועיינתי בחומר החסוי, נשוא תעודת החיסיון.

נוסחת האיזון אשר נקבעה בסעיף 45 לפקודת הראיות באשר לראיה חסויה, קובעת כי "הצורך לגלות לשם עשיית צדק עדיף מן העניין שיש שלא לגלותה". הפסיקה פירשה נוסחה זו באופן בו יש להעדיף את זכות הנאשם להליך הוגן על פני האינטרס הציבורי ((ראה בש"פ 2489/09 בראודה נ' מדינת ישראל והאיזכורים שם (פורסם בנבו)).

שני שלבים, אם כן, לבדיקה אותה יש לבצע:

הראשון, בדיקת חיוניותה של הראיה החסויה להגנת הנאשם תוך קביעת קיומו או אי קיומו של פוטנציאל ראיתי קביל להנחה שיהא בגילוי הראיה כדי לסייע לנאשם בניהול הגנתו.

השני, בהנחה כי הראיה החסויה הינה חיונית להגנת הנאשם, הינו בדיקת האיזון בין חיוניותה של הראיה מול האינטרס הציבורי.

חומר הראיות בתיק מבוסס על תיעודן של עסקאות הסם ובעיקר על עדותו של הסוכן.

עיינתי, כאמור, בחומר החסוי והשתדלתי לעשות זאת דרך "עיניו של סניגור". בנוסף, שמעתי הסברים מפורטים

וממצים מנציג המודיעין המשטרתי, מר נפתלי קצ'קא, בכל הכרוך בחומר החסוי נשוא העתירה.

לטעמי, אין בתוכנו של חומר זה כדי לסייע בכל דרך שהיא בניהול הגנתו של הנאשם או כדי לפגוע בזכותו למשפט הוגן ולעשיית צדק.

בחנתי גם את דרך הפעלת הסוכן, דרך המסגרת שנקבעה בע"פ 1224/07 בלדב נ' מדינת ישראל, תק-על 2010(1) 5907 (להלן: "הלכת בלדב"), ואני קובע, על פי חומר החקירה הגלוי והחסוי שהונח לפניי, כי התנאים שנקבעו בהלכת בלדב קיומו ונשמרו בתיק דנן.

במהלך הדיון שהתקיים במעמד צד אחד (פעם במעמד ההגנה בלבד ופעם במעמד התביעה בלבד), התחייבה

התביעה לבחון את האפשרות להעביר קטעים מסוימים, בדרך זו או אחרת, מהתדריך שהועבר לסוכן.

לאחר שהחומר התקבל ונמסר לעיוני בלבד (והוחזר למשמרתו הנאמנה של מר קצ'קא), אעיר מעבר לצורך, כי אף

התדריך שהועבר לסוכן טרם צאתו לדרכו המפלילה בכל הכרוך ב"הדחת הנאשם" אין בו כדי לסייע להגנת הנאשם.

יוזכר, כי הסוכן הינו עד תביעה מרכזי וגרסתו תבחן, תזוקק ותסונן בחקירה נגדית בעניין זה ובכל עניין שיראה הסניגור לנכון.

לסיכום, טענותיו של הסניגור, עוה"ד גיא שמר, היו בהירות, רהוטות וברורות אולם

אין מתאימות לתיק דנן ולנסיבותיו, ועל כן לאור כל האמור לעיל, אני סבור כי הצורך לגלות את החומר החסוי לא רק

שהוא אינו עדיף על הצורך שלא לגלותו, אלא שהוא, לעניות דעתי, אינו קיים כלל, ועל כן אני דוחה את העתירה.

המזכירות תמסור את העתקי ההחלטה לצדדים באמצעות הדואר או הפקס.

ניתנה היום, י"ב אייר תשע"ג, 22 אפריל 2013, בהעדר הצדדים.